

Zanechal nesmazatelnou stopu a odešel

Dnem 2.9.2014 se začala kynologickými kuloáry šířit šokující a zdrcující zpráva, které se blízcí přátelé a jiné osoby loveckou kynologií dotčení, neodvážili ani uvěřit. Zcela nečekaně a ve zralém věku svět loveckých psů opustil Jan Korcián. Je mi ctí věnovat mu vzpomínku touto formou, neboť byl i dlouholetým členem našeho klubu.

Na Honzu vzpomínáme jako na člověka, jemuž se psi stali životní náplní, životním osudem. Kynologické začátky měl spjaté se služebním výcvikem a německými dogami. Jak už to tak ale bývá, mladí lidé mají i spoustu zájmů a dalším takovým byla česká myslivost, péče o zvěř. Funkci mysliveckého hospodáře ve svém rodišti vykonával do loňského roku přes 20 let. S výkonem práva myslivosti se jeho vášeň pro psy specializovala na chov, výcvik a využití loveckého psa v praxi. Propadl kouzlu stavěcích psů, ohařů. Jméno jeho chovatelské stanice z Bojanovského údolí, později Bojandolí, koluje v žilách mnoha gordonsetrů a později i dalších plemen.

Honzova snaha v chovu loveckých psů vždy pojila skvělý výkon s výborným exteriérem. Svoje zkušenosti uplatňoval i jako funkce poradce chovu pro zmíněné anglické plemeno. Náš přítel a kamarád, ač velký obdivovatel gordonsetrů, nebyl „zahleděn“ pouze do jednoho plemene. Způsobem původní práce ho fascinovali všichni angličtí ohaři. Jejich spontánnost, rychlost, přirozená schopnost k vystavení, elegance, inteligence. Jeho výcvikovými rukama prošli nejen pointři, irští setři, ale ve své době i vzácní irští červeno-bílí setři. Ve vztahu k našemu klubu musíme zmínit i jeho chov bretaňského ohaře a vlastnictví ohaře italského. K výcviku loveckého psa přistupoval vždy s citem, s využitím vlohových vlastností psa a jeho přirozenosti šelmy-lovce. Nesčetněkrát byl požádán o „nápravu“ zrazeného psa, pro loveckou práci „nepoužitelného“ psa, či psa takového, nad nímž i někteří zkušení cvičitelé již „zlomili hůl“. Honzova péče a pochopení problému nejlepšímu příteli člověka někdy zachránilo i život.

S rozvojem kynologie nastal příchod nových loveckých plemen. Honza se nebránil novým poznatkům, novým zkušenostem. Rád se seznamoval s novými plemeny a pokud jedinci této rasy předvedli výjimečný výkon, dokázal plemeno jako celek náležitě také ocenit. Ve své funkci všestranného rozhodčího působil vždy spravedlivě. S velkým potěšením hodnotil psy chuťové a pracující s radostí. Na zkouškách posuzoval výkon samotného psa nikoli ruku, která vodítko držela.

Jan Korcián byl svérázný typ člověka, jenž měl své názory, které se odvážil vyslovit nahlas. Nesnesl nespravedlnost a nebál se proti jejímu porušení ohradit. Mnohým začínajícím kynologům a všem, kteří byli ochotni naslouchat, nezištně poradil, pomohl. Rád se obklopoval lidmi a přáteli se stejným entusiasmem. Byl zastánce inovace, moderního vedení kynologie. Často však bohužel narážel na nepochopení a nezáměr. Než se stačil odprostit od pracovních povinností běžného života a než veškerý svůj čas mohl soustředit plně jen na pejskaření, tento skromný a zodpovědný člověk z našich životů odešel.

Věřím, že ti, kteří znali Honzu Korciána osobně, mu rádi věnují po přečtení těchto řádků, alespoň malou vzpomínku a těm, kterým učarovala filozofie, které zůstal tento muž věrný do konce svého života, se budou jeho odkazem nadále ztotožňovat.

S kamarádem Janem se rodina, přátelé, kolegové myslivci a rozhodčí rozloučili 6.9.2014 v jeho rodných Horních Bojanovicích.

Jan Korcián – druhý zleva